

Таким чином подальшим напрямом дослідження стає питання моделювання в управлінні соціально-економічними системами в умовах кризи.

Інформаційні джерела :

1. Ляшенко В.В. Стратегічні напрями антикризового управління регіональними соціально-економічними системами. *Фундаментальні та прикладні дослідження: сучасні науково-практичні рішення і підходи:* збірник матеріалів I-ї Міжнародної науково-практичної конференції 27-28 жовтня 2016 року, Баку-Ужгород-Дрогобич/ [редактори-упорядники А. Душний, М. Махмудов, В. Ільницький, І. Зимомря]. – Баку–Ужгород–Дрогобич: Посвіт, 2016. С. 27-28.

2. Ляшенко В.В. Стратегічні напрями управління сталим розвитком економіки регіону. *Таврійські економічні наукові читання:* Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 10-11 лютого 2017 р. У 2-х частинах. К.: Таврійський національний університет імені В.В. Вернадського, 2017. Ч. 2. С. 43-46.

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕЗУЛЬТАТАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Камка Ю.С., здобувач вищої освіти груп

Миколаївський національний аграрний університет

Ключовим завданням управління фінансами підприємства є досягнення та подальше забезпечення належного рівня конкурентоспроможності підприємства у короткостроковому та довгостроковому періодах. При цьому вважається, що фінансово-господарська діяльність підприємства має забезпечувати приріст добробуту його власників. Досягти цього неможливо без адекватного вирішення у повсякденній роботі сукупності

питань управління фінансовими результатами діяльності підприємства. Так, забезпечення ефективності фінансового менеджменту на конкретному підприємстві передбачає обґрунтування, формування та реалізацію адекватної моделі управління фінансовими результатами як цілісної системи прогнозування, планування і контролю за процесами формування та розподілу фінансових результатів підприємства в процесі здійснення його фінансово-господарської діяльності.

Особливості фінансових результатів суб'єкта господарювання визначають об'єктивну необхідність виділення у фінансовому менеджменті функціонально-організаційного блоку, спрямованого на управління фінансовими результатами підприємства з метою формування, підтримання та зростання конкурентоспроможності як у короткостроковому, так і в довгостроковому періоді та забезпечення доходу власників корпоративних прав такого підприємства.

Управління фінансовими результатами являє собою систему принципів і методів розробки та реалізації управлінських рішень за всіма основними аспектами його формування, розподілу та використання на підприємстві.

Прибуток, як позитивний фінансовий результат діяльності підприємства являє собою результативний фінансовий показник, що унеможлиблює його безпосереднє використання як прямого об'єкта управління та вимагає формування важелів впливу на величину прибутку через управління факторами його формування та використання. Це дає змогу виділити ряд структурних елементів, які в результаті і формують цілісну систему управління прибутком підприємства:

1. Управління прибутком на етапі його формування:
 - управління доходами суб'єкта господарювання;
 - управління затратами суб'єкта господарювання;
2. Управління прибутком на етапі його використання.

За таких умов постає питання щодо забезпечення узгодженості прийняття, підтримки та виконання управлінських фінансових рішень за окремими напрямками реалізації управління прибутком підприємства. Організаційне вирішення цієї проблеми здійснюється в рамках обґрунтування мети та завдань управління прибутком суб'єкта господарювання, визначення доцільності використання тих чи інших методів управління прибутком з метою вирішення поставлених завдань.

Системоутворюючими елементами моделі управління прибутком підприємства є мета та завдання такого управління, від чіткості формулювання яких залежить ефективність як моделі управління прибутком, так і фінансового менеджменту взагалі.

Управління фінансовими результатами діяльності підприємства безпосередньо відображається на структурі капіталу суб'єкта господарювання. Зростання прибутку дозволяє збільшити величину власного капіталу підприємства, і також підвищити його фінансову стійкість, що позитивно відображається на структурі всього капіталу підприємства та робить його інвестиційно привабливим.

До головних ознак, за якими здійснюється управління фінансовими результатами належать: 1) рівень якості фінансового результату (високий, оптимальний, середній, низький);

2) абсолютна величина показника фінансового результату господарської діяльності підприємства (чистого прибутку (збитку), яка диференціюється залежно від високого чи низького значення цього показника.

Слід відзначити, що ідентифікація величини фінансового результату відповідно до критеріїв високого та низького абсолютного значення даного показника, відбувається шляхом порівняльного аналізу суми фінансового результату господарської діяльності певного промислового підприємства з аналогічною базою порівняння, наприклад, підприємств-

конкурентів, середнього показника суб'єктів господарювання відповідної галузі тощо.

СУЧАСНІ БІОТЕХНОЛОГІЧНІ ВЕКТОРИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА

Кирилюк І. М. старший викладач

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Забезпечення інтенсифікації вітчизняних систем тваринництва може багато в чому зумовити однорідність якості продукції, погіршення її органолептичних і, досить часто, технологічних характеристик. До того ж може бути поставлено під загрозу безпеку масової продукції тваринництва. Усвідомлення усього комплексу загроз безпечності продукції тваринництва та необхідності їх вчасного нівелювання лише посилюється із поліпшенням знань про вплив новітніх біотехнологічних чинників на якість та безпечність продукції тваринництва.

Новітні дослідження показали, що збільшення у молоці вмісту кон'югованої лінолевої кислоти (CLA) завдяки її потужним антиоксидантним властивостям попереджує виникнення низки онкологічних та серцево-судинних захворювань у людини, стимулює її імунну систему, прискорює спалювання жирів, запобігає розвитку цукрового діабету [1; 2; 3]. Проте процеси інтенсифікації у тваринництві призвели до виникнення дефіциту CLA в організмі людини (основним джерелом надходження CLA в організм людини є молочні продукти і м'ясо). Причиною стала кардинальна зміна підходів до годівлі великої рогатої худоби: м'ясо ВРХ, яка харчується травою на вільному вигулі, містить у 4 рази більше CLA, порівняно з м'ясом тварини, вирощеної на комбікормі. Нині молочні продукти містять в три рази менше CLA, ніж у шістдесятих роках ХХ ст. [2].

Генерування подальших зрушень у напрямі підвищення якості молока та м'яса ВРХ (зокрема, підвищення у ньому рівня CLA, ω -3 ПНЖК, інших корисних для організму людини речовин) в умовах збереження дії чинників